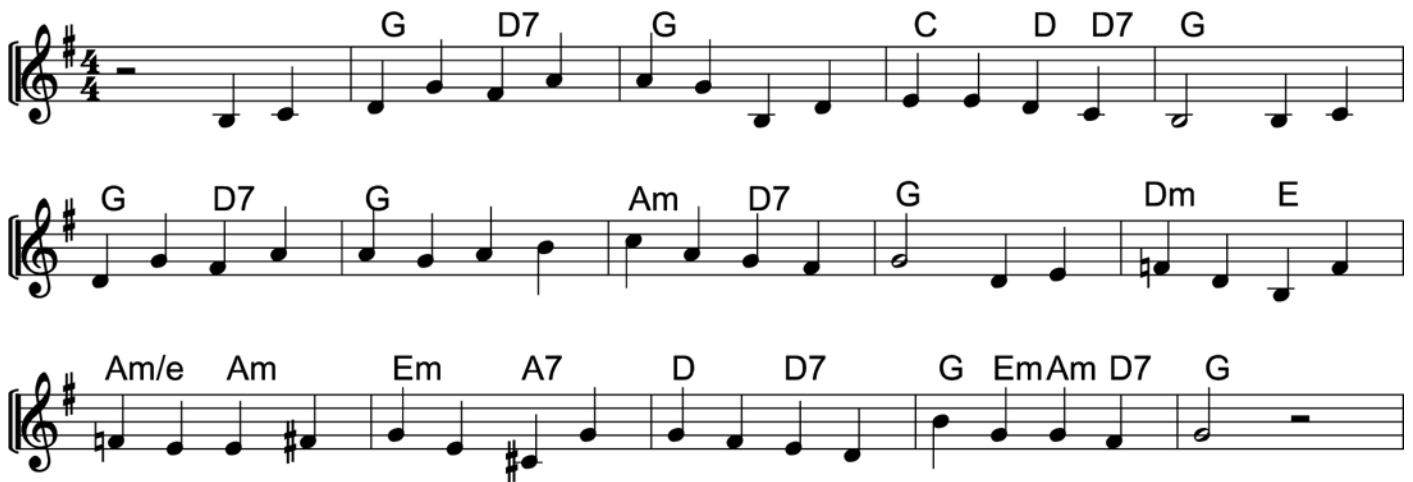

På en mark med sten og klipper

På en mark med sten og klipper
ikke langt fra Betlehem
er der en, der aldrig slipper:
Han, som fandt hos os sit hjem.
Verdens tunge synde-byrde
bærer kærlighedens hyrde
nu, mens mørket myldrer frem.

Markens trætte hyrde-flokke
hviler ud på nattens jord.
Stille står de vogter-stokke,
hvorpå ingen frugter gror.
Verdens tunge synde-byrde
bærer kærlighedens hyrde,
Han, hvis stok er Herrens ord.

Mens det mørkest er ved lejet
på den mark ved Betlehem,
flænges natten fra sit eget:
stjernelyset vælder frem.
Verdens tunge synde-byrde
bærer kærlighedens hyrde,
gør sit lys til vores hjem.

Han er født og stadig fødes
her på nattens mørke jord.
Og mens mørkets magter dødes,
næres hver den sjæl, som tror.
Verdens tunge synde-byrde
bærer kærlighedens hyrde,
Han, som lyser med sit ord.

Leif Damsgaard Jensen
(Tekst og melodi)
7/10-1995